

Wysokość stawek w opodatkowaniu nieruchomości w 2021 r.

Opracowanie powstało na podstawie danych pozyskanych z części A *Sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego*¹ (zwanego dalej sprawozdaniem SP-1), tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości, średniej ceny skupu żyta i średniej ceny sprzedaży drewna określonych uchwałami rad gmin i przyjmowanych dla potrzeb wymiaru odpowiednio podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego na terenie poszczególnych gmin w 2021r. Obowiązek sprawozdawczy w tym zakresie został unormowany w art. 7b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego³.

Dane z części A sprawozdania SP-1 zostały opublikowane na stronie www.podatki.gov.pl Podatki i opłaty lokalne/Ewidencja i sprawozdawczość podatkowa/SP-1 bazy danych i opracowania/SP-1 2021 część A Baza Danych.

¹ Stan na 4 sierpnia 2021 r.

² Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.

³ Dz.U. z 2017 r. poz.2455.

1. Stawki w podatku od nieruchomości

1.1. Stawki maksymalne

Wysokość stawek podatku od nieruchomości uchwalana jest przez rady gmin⁴, które jednocześnie uprawnione są do ich różnicowania przy zastosowaniu kryteriów wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych lub własnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa górne granice stawek podatkowych (tzw. stawki maksymalne), które w przypadku stawek kwotowych są corocznie waloryzowane przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa GUS.

Tabela 1. Górne granice stawek podatku od nieruchomości w 2021 r.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Wysokość stawki [zł lub% dla budowli]
Grunty:	
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,99
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	4,99
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,52
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,28
Budynki:	
mieszkalne	0,85
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	24,84
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	11,62
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5,06
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	8,37
Budowle	2,00

Źródło: Opracowanie własne na podstawie obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 23 lipca 2020 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych⁵ oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W 2021 r. jedynie 89 gmin z 2477 (3,6% gmin ogółem) zdecydowało się na uchwalenie wszystkich stawek podatku od nieruchomości w wysokości równej górnym granicom stawek wynikających z ustawy, czyli w maksymalnej wysokości w tym roku. W tej liczbie było 8 miast na prawach powiatu, 21 gmin miejskich, 45 gmin wiejskich i 15 gmin miejsko-wiejskich. Gminy te również nie wprowadziły dodatkowych stawek w podatku od nieruchomości, czyli nie zróżnicowały⁶ stawek w ramach poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania.

Znacznie częściej stosowano stawki w maksymalnej wysokości dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania nie różnicując wysokości danej stawki.

⁴ W 2021 r. 5 gmin nie uchwaliło stawki podatku od nieruchomości dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji.

⁵ MP poz.673

⁶ Za gminy nieróżnicujące stawek uważa się gminy, które dla danej kategorii przedmiotu opodatkowania wynikającej z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uchwałyły wyłącznie jedną stawkę lub kilka stawek w takiej samej wysokości.

Tabela 2. Gminy nieróżnicujące danej stawki i stosujące ją w maksymalnej wysokości⁷.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	364 (14,7%) (15,3%)	24 (36,4%) (40,7%)	48 (20,3%) (21,7%)	206 (13,5%) (13,9%)	86 (13,2%) (14,1%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	987 (39,8%) (39,8%)	26 (39,4%) (39,4%)	72 (30,5%) (30,5%)	623 (40,9%) (40,9%)	266 (40,8%) (40,8%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	246 (9,9%) (11,6%)	20 (30,3%) (32,8%)	35 (14,8%) (16,2%)	133 (8,7%) (10,1%)	58 (8,9%) (10,9%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	933 (37,7%) (37,8%)	31 (47,0%) (47,7%)	67 (28,4%) (28,5%)	587 (38,5%) (38,6%)	248 (38,0%) (38,2%)
Budynki:					
mieszkalne	347 (14,0%) (14,2%)	24 (36,4%) (36,4%)	43 (18,2%) (18,6%)	190 (12,5%) (12,6%)	90 (13,8%) (14,0%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	210 (8,5%) (9,3%)	21 (31,8%) (40,4%)	33 (14,0%) (17,3%)	111 (7,3%) (7,6%)	45 (6,9%) (7,9%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	894 (36,1%) (36,1%)	30 (45,5%) (45,5%)	68 (28,8%) (28,8%)	569 (37,4%) (37,4%)	227 (34,8%) (34,8%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	860 (34,7%) (34,8%)	28 (42,4%) (43,8%)	66 (28,0%) (28,1%)	532 (34,9%) (35,0%)	234 (35,9%) (35,9%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	173 (7,0%) (9,9%)	18 (27,3%) (33,3%)	29 (12,3%) (17,3%)	87 (5,7%) (7,8%)	39 (6,0%) (9,6%)
Budowle	2126 (85,8%) (100,0%)	57 (86,4%) (100,0%)	204 (86,4%) (100,0%)	1356 (89,0%) (100,0%)	509 (78,1%) (100,0%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Liczba gmin stosujących daną stawkę w maksymalnej wysokości była różna dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Wszystkie gminy, które nie różnicowały stawki w opodatkowaniu budowli, uchwaliły ją w wysokości górnej granicy,

⁷ *Udział*: pierwszy nawias - udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin ogółem, drugi nawias – udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin nieróżnicujących wysokości danej stawki.

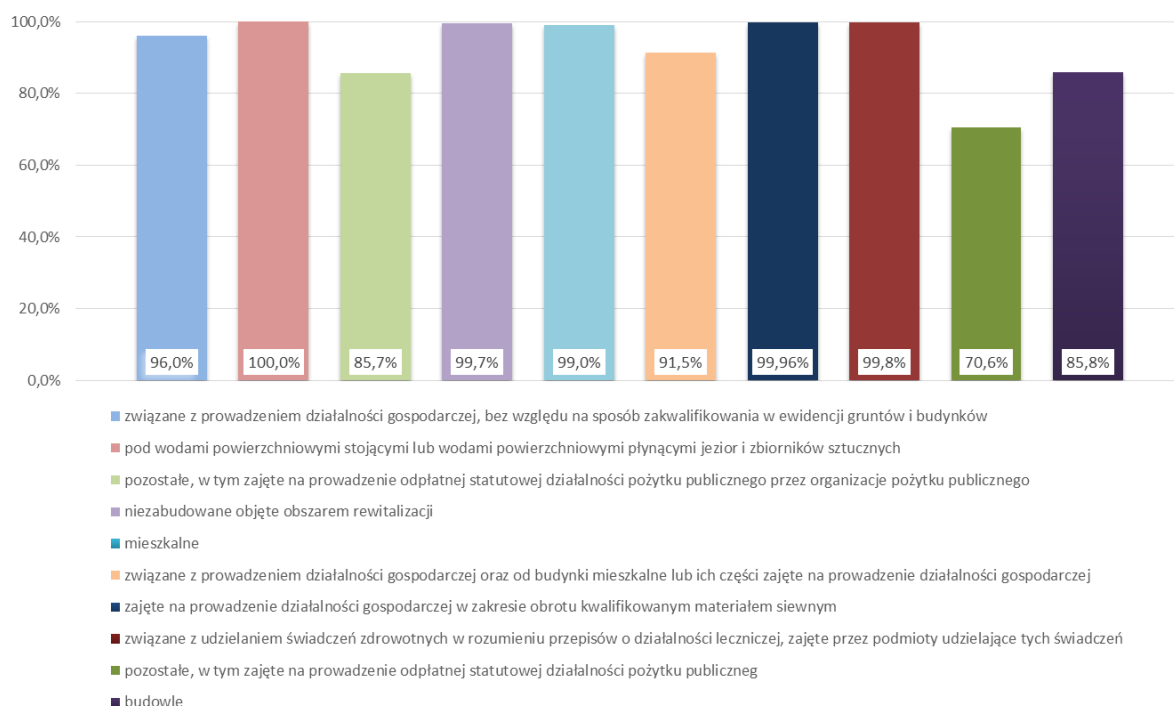
tj. w wysokości 2% wartości. Wysoki udział gmin, które uchwałyły stawkę maksymalną wystąpił również w opodatkowaniu gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych oraz gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji. Stawki maksymalne często dotyczyły również opodatkowania budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym oraz budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

Z kolei relatywnie najrzadziej maksymalna stawka stosowana była - jako jedyna stawka - w opodatkowaniu budynków pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego. Gminy również niechętnie uchwalają w maksymalnej wysokości stawki dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Przeciętna wysokość stawek podatku od nieruchomości w 2021 r.

Na podstawie danych uzyskanych z części A sprawozdania SP-1 o wysokości stawek podatku od nieruchomości przeciętna wysokość stawek w podatku od nieruchomości prezentowana jest wyłącznie w odniesieniu do gmin, które nie różnicują stawki dla danego przedmiotu opodatkowania. Takie podejście jest uzasadnione relatywnie dużą liczbą takich gmin, udział gmin nieróżnicujących stawek danego rodzaju przedmiotu opodatkowania kształtuje się bowiem w 2021 r. od 70,6% gmin w przypadku stawki od budynków pozostałych do 100% gmin w przypadku stawki od gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych.

Wykres 1 .Udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania w liczbie gmin ogółem w %

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Powyższe uwarunkowania zostały uwzględnione w tabeli obrazującej wysokość średnich stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania ogółem i w podziale na poszczególne typy gmin.

Tabela 3. Średnie stawki podatku w grupie gmin nieróżnicujących stawek podatku od nieruchomości.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,87 zł (87,8%)	0,94 zł (94,8%)	0,90 zł (90,8%)	0,86 zł (86,7%)	0,88 zł (88,8%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	4,72 zł (94,5%)	4,77 zł (95,6%)	4,66 zł (93,4%)	4,71 zł (94,3%)	4,75 zł (95,2%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,36 zł (68,6%)	0,45 zł (86,3%)	0,41 zł (77,9%)	0,34 zł (66,1%)	0,36 zł (69,1%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2,84 zł (86,6%)	3,05 zł (93,1%)	2,82 zł (86%)	2,84 zł (86,5%)	2,83 zł (86,2%)
Budynki:					
mieszkalne	0,69 zł (81,8%)	0,77 zł (90,3%)	0,75 zł (88,2%)	0,67 zł (79,2%)	0,72 zł (84,6%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	21,10 zł (84,9%)	23,85 zł (96,0%)	22,97 zł (92,5%)	20,58 zł (82,8%)	21,56 zł (86,8%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	10,72 zł (92,2%)	11,09 zł (95,4%)	10,91 zł (93,9%)	10,62 zł (91,4%)	10,83 zł (93,2%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,75 zł (93,9%)	4,83 zł (95,5%)	4,76 zł (94,1%)	4,72 zł (93,2%)	4,82 zł (95,3%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	6,00 zł (71,7%)	7,68 zł (91,7%)	7,25 zł (86,7%)	5,65 zł (67,5%)	6,24 zł (74,5%)
Budowle	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

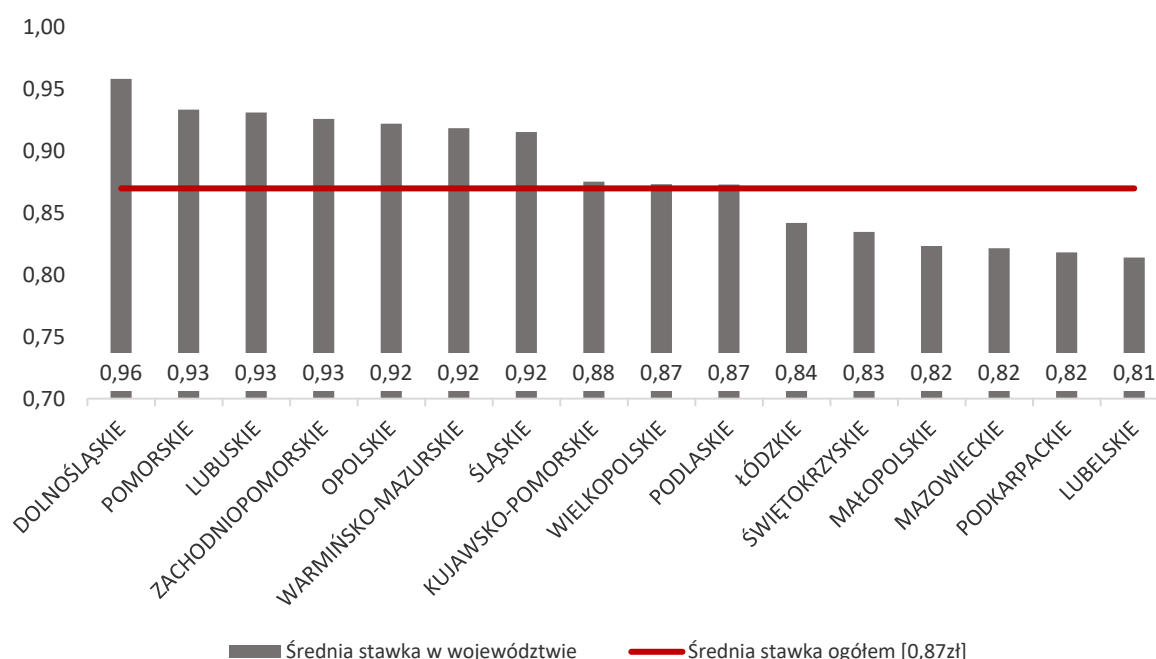
Przeciętnie dla ogółu gmin obniżki stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania są relatywnie niskie. Najwyższa obniżka w wysokości 31,4% dotyczy stawki dla gruntów pozostałych, co oznacza średnią stawkę dla ogółu gmin w wysokości 0,36 zł za 1 m² powierzchni przy stawce maksymalnej w wysokości 0,52 zł za 1 m² powierzchni.

Wysoka około 28% obniżka średniej stawki podatku dla grupy gmin nieróżnicujących stawek wystąpiła także w przypadku budynków pozostałych, co oznacza średnią stawkę w wysokości 6,00 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków przy stawce maksymalnej w wysokości 8,37 zł za 1 m² powierzchni użytkowej.

Relatywnie najniższe średnie stawki podatku występują przeważnie w gminach wiejskich, natomiast najwyższe w miastach na prawach powiatu. W miastach na prawach powiatu udział średniej stawki od budynków pozostałych w maksymalnej stawce jest o 24,2 punktu procentowego wyższy niż w gminach wiejskich. Istotna różnica między tymi rodzajami gmin, w wysokości 20,2 punktów procentowych, występuje także w odniesieniu do udziału stawki od gruntów pozostałych w stawce maksymalnej.

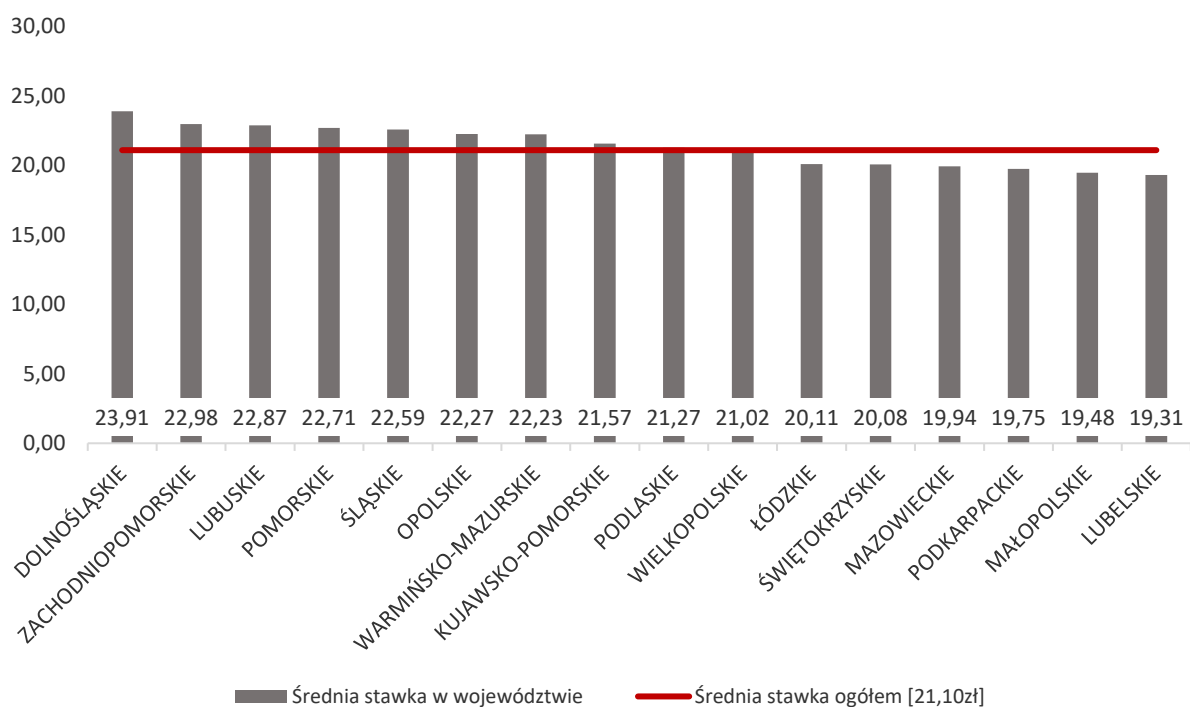
Wysokość średnich stawek podatku od nieruchomości w grupie gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania wykazuje różnice także w układzie terytorialnym. Województwem o stosunkowo wysokich średnich stawkach podatku było dolnośląskie, natomiast województwem, w którym obowiązują relatywnie niskie średnie stawki podatku jest lubelskie. Poniżej przedstawiono średnie stawki dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania w podatku od nieruchomości ogółem i w województwach.

Wykres 2. Średnia wysokość stawki dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

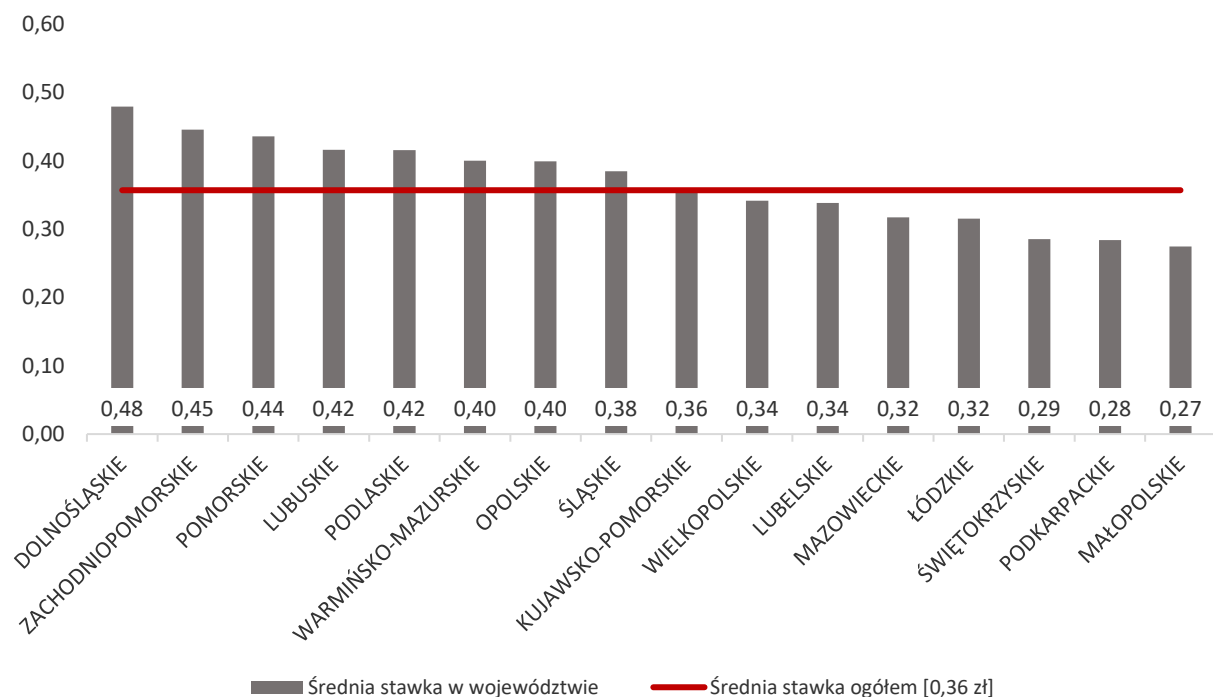
Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Wykres 3. Średnia wysokość stawki dla budynków związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

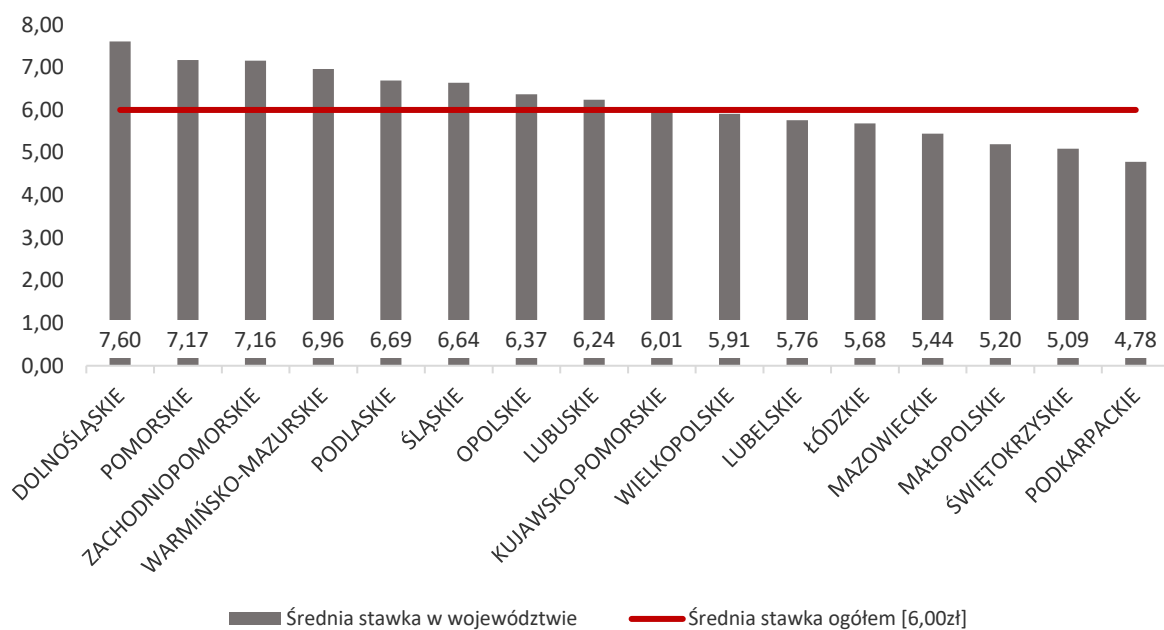
Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Wykres 4. Średnia wysokość stawki dla gruntów pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Wykres 5. Średnia wysokość stawki dla budynków pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

1.3. Różnicowanie stawek w podatku od nieruchomości

Tabela 4. Gminy stosujące więcej niż jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	98 (3,96%)	7 (10,6 %)	15 (6,4%)	36 (2,4%)	40 (6,1%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	353 (14,25%)	5 (7,6%)	20 (8,5%)	207 (13,6%)	121 (18,6%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3 (0,12%)	1 (1,5%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
Budynki:					
mieszkalne	25 (1,01%)	0 (0,0%)	5 (2,1%)	11 (0,7%)	9 (1,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	211 (8,52%)	14 (21,2%)	45 (19,1%)	70 (4,6%)	82 (12,6%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1 (0,04%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	0 (0,0%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5 (0,20%)	2 (3,0%)	1 (0,4%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	729 (29,43%)	12 (18,2%)	68 (28,8%)	404 (26,5%)	245 (37,6%)
Budowle	351 (14,17%)	9 (13,6%)	32 (13,6%)	167 (11,0%)	143 (21,9%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Najczęściej różnicowaną stawką była stawka dla budynków pozostałych, bowiem około 29% gmin ogółem uchwaliło dla tej kategorii przedmiotu opodatkowania więcej niż jedną stawkę. Ponad 14 % gmin zróżnicowało stawkę dla gruntów pozostałych i nieco ponad 14 % gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budowli.

Miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie najczęściej różnicowały stawkę od budynków pozostałych: odpowiednio 18,2% i 28,8% tego typu gmin, a także stawkę dla budynków związanych z działalnością gospodarczą: odpowiednio 21,2% i 19,1% tego typu gmin. Blisko 38% gmin miejsko-wiejskich uchwaliło więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych, tego typu gminy chętnie też różnicowały stawki dla: budowli (21,9%) oraz gruntów pozostałych (18,6%). Gminy wiejskie zdecydowanie najczęściej uchwały więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych (26,5% tego typu gmin).

Żadna gmina nie uchwaliła więcej niż jedną stawkę podatku dla gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych. Tylko jedna gmina (wiejska) uchwaliła więcej niż jedną stawkę dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym. Nieliczne gminy zróżnicowały stawki dla budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (5 gmin ogółem, w tym 2 miasta na prawach powiatu i po 1 gminie pozostałych typów) i stawki dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji (3 gminy). Tylko ok. 1% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budynków mieszkalnych.

2. Stawki w podatku rolnym i podatku leśnym

W 2021 r. średnia cena skupu za 1 q żyta przyjęta do obliczania podatku rolnego wynosiła 58,55 zł, co oznacza, że maksymalna stawka podatku dla gospodarstw rolnych stanowiąca równowartość pieniężną 2,5 q żyta wynosiła 146,38 zł za 1 ha przeliczeniowy powierzchni. Średnia cena sprzedaży drewna za 1 m³ przyjęta do obliczania stawki podatku leśnego w 2021 r. wynosiła natomiast 196,84 zł, tym samym maksymalna stawka podatku leśnego, stanowiąca równowartość 0,220 m³, wynosiła 43,30 zł za 1 ha powierzchni lasu. Rady gmin są uprawnione do obniżania średniej ceny skupu żyta oraz średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanych jako podstawa obliczania odpowiednio podatku rolnego i podatku leśnego, tym samym mogą obniżać ustawowe stawki tych podatków obowiązujące na terenie gminy.

42,6% gmin ogółem, tj. 1056 gmin zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta w 2021 r. Wśród tych gmin znalazły się 753 gminy wiejskie, co stanowi około 50% tego typu gmin. Najrzadziej średnią cenę skupu żyta obniżały miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie: odpowiednio: 1,5% i 13,6% tego typu gmin.

Średnia cena skupu żyta w gminach, które zdecydowały się na jej obniżenie wynosiła 48,92 zł, tj. 83,5% średniej ceny skupu żyta ogłaszanej w komunikacie Prezesa GUS. Największych obniżek średniej ceny skupu żyta dokonały: jedno z miast na prawach powiatu oraz gminy miejskie, odpowiednio średnia cena skupu wynosiła tam 5,86 zł, tj. około 10% stawki maksymalnej i 44,84 zł, tj. nieco ponad 76% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich, w których podjęto uchwały o obniżeniu ceny skupu żyta, średnia stawka wynosiła 48,91 zł, tj. około 83,5% stawki maksymalnej. Najwyższa średnia stawka podatku rolnego w wysokości 49,58 zł występowała w gminach miejsko-wiejskich, stanowiąc prawie 85% stawki maksymalnej.

Tabela 5. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem[%]	Średnia cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	1	1,5	5,86	10,0
Gminy miejskie	32	13,6	44,84	76,6
Gminy wiejskie	753	49,4	48,91	83,5
Gminy miejsko-wiejskie	270	41,4	49,58	84,7
Razem	1056	42,6	48,92	83,50

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

W układzie terytorialnym, najczęściej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy w województwie lubelskim, gdzie 82,6 % gmin zdecydowało się na obniżkę. Jednocześnie gminy z tego województwa dokonały najbardziej znaczącej obniżki średniej ceny skupu żyta. Uchwalana przez nie cena była niższa od średniej ceny skupu GUS o ponad 22%. W najmniejszym stopniu z uprawnienia do obniżenia średniej ceny skupu żyta korzystały gminy województwa opolskiego, tylko 8,5% gmin z tego województwa zdecydowało się na takie działanie.

Tabela 6. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem ⁸	Średnia obniżona cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS
Dolnośląskie	32	18,9%	49,58	84,7%
Kujawsko-Pomorskie	105	72,9%	50,34	86,0%
Lubelskie	176	82,6%	45,53	77,8%
Lubuskie	16	19,5%	49,96	85,3%
Łódzkie	102	57,6%	49,29	84,2%
Małopolskie	38	20,9%	50,60	86,4%
Mazowieckie	209	66,6%	48,82	83,4%
Opolskie	6	8,5%	51,78	88,4%
Podkarpackie	62	38,8%	47,30	80,8%
Podlaskie	27	22,9%	51,95	88,7%
Pomorskie	23	18,7%	51,51	88,0%
Śląskie	24	14,4%	47,96	81,9%
Świętokrzyskie	77	75,5%	47,66	81,4%
Warmińsko-Mazurskie	25	21,6%	54,12	92,4%
Wielkopolskie	114	50,4%	50,14	85,6%
Zachodniopomorskie	20	17,7%	54,87	93,7%
Ogółem	1056	42,6%	48,92	83,5%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 1421 gmin, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny skupu żyta (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku rolnego) wysokość średniej ceny skupu żyta przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wyniosła w 2021 r. 54,44 zł, co stanowi 93% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS. Najniższa średnia stawka stosowana była w gminach wiejskich, zaś najwyższa w miastach na prawach powiatu.

Tabela 7. Średnia cena skupu żyta, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	57,75	98,6
Gminy miejskie	56,69	96,8
Gminy wiejskie	53,78	91,9
Gminy miejsko-wiejskie	54,84	93,7
Ogółem	54,44	93,0

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

W odniesieniu do średniej ceny sprzedaży drewna zaledwie 86 gmin, to jest 3,5 % gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie tej ceny i tym samym na stosowanie na swoim obszarze niższej stawki podatku leśnego. Wśród tych gmin były 4 gminy miejskie, 63 gminy wiejskie i 19 gmin typu miejsko-wiejskiego. Przeciętna, średnia cena sprzedaży drewna kształtowała się w tych gminach na poziomie 169,96 zł, stanowiąc 86,3% stawki maksymalnej. Najniższa średnia cena obowiązywała w gminach miejskich i wynosiła 132,16 zł, tj. 67,1% stawki maksymalnej. W gminach wiejskich średnia cena sprzedaży drewna wynosiła 169,27 zł, tj. 86% średniej ceny maksymalnej, zaś w gminach miejsko-wiejskich 180,21 zł, tj. 91,6% średniej

⁸ Dla województw liczba gmin ogółem w danym województwie.

ceny maksymalnej. Na obniżenie średniej ceny skupu drewna w 2021 r. nie zdecydowało się żadne z miast na prawach powiatu.

Tabela 8. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem [%]	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	0	-	-	-
Gminy miejskie	4	1,7	132,16	67,1
Gminy wiejskie	63	4,1	169,27	86,0
Gminy miejsko-wiejskie	19	2,9	180,21	91,6
Ogółem	86	3,5	169,96	86,3

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Wśród gmin stosujących obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna dominowały gminy województwa mazowieckiego (ponad 9,9% gmin z tego województwa zdecydowało się na obniżenie stawki) i lubelskiego (7,5% gmin z tego województwa). Żadna z gmin województwa warmińsko-mazurskiego i zachodniopomorskiego nie obniżyła średniej ceny skupu drewna, natomiast w pozostałych województwach taką decyzję podjęły od jednej do dziewięciu gmin.

Tabela 9. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS
Dolnośląskie	1	0,60%	0,05	0,00%
Kujawsko-Pomorskie	4	2,80%	195,31	99,20%
Lubelskie	16	7,50%	171,75	87,30%
Lubuskie	1	1,20%	175,33	89,10%
Łódzkie	9	5,10%	166,79	84,70%
Małopolskie	3	1,60%	186,6	94,80%
Mazowieckie	31	9,90%	168,29	85,50%
Opolskie	1	1,40%	187,2	95,10%
Podkarpackie	5	3,10%	172,24	87,50%
Podlaskie	6	5,10%	173,66	88,20%
Pomorskie	1	0,80%	181	92,00%
Śląskie	3	1,80%	167,39	85,00%
Świętokrzyskie	4	3,90%	166,56	84,60%
Warmińsko-Mazurskie	0	0,00%	-	-
Wielkopolskie	1	0,40%	194,24	98,70%
Zachodniopomorskie	0	0,00%	-	-
Ogółem	86	3,50%	195,91	99,5%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 2391 gmin, czyli 96,5% gmin ogółem, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku leśnego) wysokość średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wynosiła w 2021 r. 195,91 zł co stanowi 99,5% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS.

Tabela 10. Średnia cena sprzedaży drewna, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	196,84	100,0
Gminy miejskie	195,74	99,4
Gminy wiejskie	195,70	99,4
Gminy miejsko-wiejskie	196,36	99,8
Ogółem	195,91	99,5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2021 r.